

Θέλετε νὰ μάθητε ποῖα εἶναι οἱ καλοὶ οὔτοι ὑπηρεταί. Ἴδου σὰς τοὺς λέγω. Ὁ πρῶτος αὐτῶν εἶναι ἡ δεξιὰ χεὶρ του, καὶ ὅλοι ἠξέουρομεν πόσον ἐπιδεξία καὶ χρησῖμος εἶναι ὁ δευτέρος εἶναι ἡ ἀριστερὰ χεὶρ, οὐχὶ τόσο ἐπιδεξία, ὡς ἡ δεξιὰ, ἀλλ' ὅμως χρησιμοτάτη καὶ αὐτὴ ὁ τρίτος καὶ τέταρτος εἶναι οἱ δύο πόδες, οἱ ὁποῖοι ἐκτελοῦν ὅλον τὸ τρέξιμον τῆς ἡμέρας. Ἐὰν δὲ θέλετε νὰ μάθετε ποῖου εἶδους παιδίον εἶναι ὁ κύριος Θεοδωράκης κυττάξετε πᾶς φέρονται οἱ τέσσαρες οὔτοι ὑπηρεταί του.

Ἐὰν ἡ δεξιὰ χεὶρ πέρνη ὅ,τι δὲν τῆς ἀνήκει, ἡ σπάξη καὶ ἀφίνη πράγματα ἐδῶ καὶ ἐκεῖ, ἡ κτυπᾶ, ἡ γρατζουνίζη, ἡ τσιμπᾶ ἢ σπρώχνη, πρέπει νὰ συμπεράνετε, ὅτι ὁ Θεοδωράκης εἶναι κακὸν καὶ ἄτακτον παιδίον. καὶ ὅτι τὸ νὰ συγκατοικῇ τις μὲ αὐτὸν εἶναι πολὺ ὄχληρόν.

Ἐὰν ἀπ' ἐναντίας ἡ δεξιὰ χεὶρ χαιδεύη τὸ βρέφος, καὶ βοηθῇ τὴν μητέρα, καὶ παίξῃ ἡσύχως, καὶ ἦναι καθάριος, καὶ ἐὰν πᾶσαν ἐσπέραν ἡ δεξιὰ καὶ ἀριστερὰ σταυροῦνται εἰς προσευχὴν, ἐνῶ ἡ γλῶσσα παρακαλεῖ τὸν Θεὸν νὰ συγχωρήσῃ κάθε πταίσμα καὶ πᾶσαν ἀταξίαν του καὶ νὰ τὸν κάμῃ ἐν ἀπὸ τὰ ἀνάγκια τοῦ Κυρίου Ἰησοῦ Χριστοῦ, καὶ ἐὰν πᾶσαν πρωίαν οἱ δύο πόδες του γονατίζου, ἐνῶ τὰ χεῖλη του εὐχαριστοῦν τὸν Θεὸν διὰ τὴν ἀνάπαυσιν τῆς γυκτῆς, καὶ διότι τοῦ ἔδωκε καλὸν πατέρα καὶ καλὴν μητέρα διὰ νὰ τὸν περιποιῶνται, καὶ προσέτι προσεύχωνται νὰ τὸν βοηθήσῃ νὰ ἦναι ἅγιον τὴν ἡμέραν καλὸν καὶ εὐπειθὲς παιδίον, ἐὰν, λέγω, οἱ τέσσαρες οὔτοι ὑπηρεταί κάμουν οὕτως, ἐστὲ βέβαιαι, ὅτι ὁ Θεοδωράκης προσπαθεῖ νὰ ἦναι καλὸς κύριος.

Ἐὰν ὅμως οἱ πόδες τρέχουν ἄνω καὶ κάτω, ἢ ποδοκτυποῦν, ἢ κλωτσοῦν, ἢ κάμουν ταραχὴν, τότε εἶναι φανερόν, ὅτι ὁ κύριός των δὲν εἶναι καλὸν παιδίον, διότι οὗτος δὲν εἶναι ὁ τρόπος, καθ' ὃν πρέπει τὰ καλὰ παιδιά νὰ μεταχειρίζονται τοὺς πόδας των.

Ἐλπίζω, ὅτι ὅλοι οἱ μικροὶ μου ἀναγνώσται μεταχειρίζονται πάντοτε τοὺς τέσσαρας τούτους καλοὺς καὶ πιστοὺς ὑπηρετας εἰς καλὰς καὶ χρησίμους ὑπηρεσίας διὰ τὸν ἑαυτῶν των καὶ διὰ τοὺς ὁμοίους των

ΓΕΡΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ

- 1) Ποίαν ἰδέαν εἶχεν ὁ Ἰωβ. περὶ τῆς ἀμοιβῆς τῆς ρετῆς καὶ κακίας εἰς τὸν παρόντα κόσμον;
- 2) Ποίαν αἰ τρεῖς φίλοι του;
- 3) Ποίον ἐδικαίωσεν ὁ Θεός;

ΛΥΣΙΣ

τοῦ ἐν τῷ προηγουμένῳ φύλλῳ αἰνίγματος
Α—'Δρα—'Αρὰ—'Αχνη—'Αράχνη

760

Τὸ ἔλυσαν οἱ ἐξῆς

Πατρῶν, Κατίνα Π. Παπαθανασίου, Ι. Ν. Χαϊδοπούλου, Γ. Γζίνη, Κατίνα Παρθενοπούλου—Κερκύρας, Θεοδώρα Μαρτζούκου—Σύρου, Μαρία Σταματιάδου, Φραγ. Φραγγεσκάκη—Πειραιῶς, Σοφία Σάντου—Κυπαριστίας, Γ. Ε. Δημητριάδου, —Υδρας, Ζωὴ Π. Δημητριάδου—Ἀθηνῶν, Ἰούλιος Ἐσλιν, Θεοδώρα Ν. Μαγκάκη, Π. Κ. Χαλοῦλος, Σταυρὸς Σαλοῦστρος, Ἀνδρέας Π. Ε. Γιαννόπουλος, Εὐλ. Δ. Μασσαλάς, Νικόλαος, Σκουμπουρδῆς, Φωτεινὴ Σ. Μαρῖνη. Α. Ν. Χαριλάου, Ἰωάννης Ἀπελοῦ, Δημ. Ῥουσόπουλος, Κωνσταντῖν. Καλλιωντζῆς—Κωνσταντινουπόλεως, Ἑλένη Μεσσαρίτη, Ἑλ. Λαμπρίδη καὶ Ζαφειρίου Κάφογλου.

ΑΙΝΙΓΜΑ.

"Όνομα οὐσιαστικὸν συνήθως μ' ὀνομάζου
"Όσοι κα λ α γ ρ α μ μ α τ ι κ ἂ καὶ σήμερον σπουδά-
ζου.

Δὲν λέγω ἄμωσ φανερὰ καὶ ποίου γένους εἶμαι.
Καὶ ποῖας εἶμαι κλίσεως, τί εἶμαι, καὶ ποῦ κεῖμαι.
Διότι οὕτω πιθανόν νὰ μὲ εὐρῆς εὐκόλως,
Ἐνῶ ἐγὼ ἐπιθυμῶ νὰ μὲ εὐρῆς δυσκόλως.
Εἶμαι τι φύσει ἔξοχον, μεγάλης σημασίας,
Μεγάλης σπουδαιότητος καὶ ἀνεκτιμῆτ' ἀξίας.
Διότι μόνος ἔκαμον καὶ κάμω, καὶ ἐξάγω,
Πολλὰ καλὰ καὶ χρήσιμα ἀείποτε παράγω.
Θάμνοι καὶ δένδρα, καὶ σπαρτὰ, ἄνθη καρποὶ καὶ χλόη,
Κασσία, καὶ κιννάμωμον, γαρούφαλον, ἄλοη,
Πλάτανοι τριπελώριοι, κέδροι αὐρανομήκεις,
Ῥοῖαι, μηλέαι, φοίνικες, κυπάρισσοι εὐμήκεις,
Ἐν γένει πᾶν φόμενον, ὅ,τι ἐκ γῆς βλαστάνει,
Καὶ ἔγειναι καὶ γίνονται πάντα ἐμῆ δυνάμει.
Καὶ τὰ πτηνὰ τοῦ οὐρανοῦ, καὶ ἰχθύες οἱ τῆς θαλάσσης,
Θηρία, κτῆνη, ἐρπετὰ καὶ ἔντομα τῆς γῆς πάσης,
Κροκοδείλοι, εἰγόνκερως, ἐλέφας, ἄρκτος, λέων,
Δορκὰς, ἀλώπηξ, αἰλουρος, ἔλαφος, χαμαιλέον,
Φάλαινα, ἵπποπόταμος, θῶς, τίγρις, πάνθηρ, σκύλος,
Γαλῆ, μῦς, ἵππος, κάμηλος, φεῖρ, κοραιὸς καὶ ψύλλος,
Συντόμως πᾶν ζῶν καὶ ἔμψυχον, πτηνόν, νηκτόν ἢ κτῆνος
Τετράπουν, δίπουν, ἐρπετόν καὶ πᾶν ἐντόμων σμῆνος
Ἐγειναι πάντ' ὑπ' ἐμοῦ μετὰ πολλῆς σοφίας,
Κ' εἰς τὸ ἐξῆς θὰ γίνονται μέγρι τῆς συντελείας.
Ἄν τώρα κάμης εἰς ἐμὲ στοιχείων μεταθέσεις,
Κι' ὅτε φωνῆεν στὴν ἀρχὴν, ἢ ἄλλο γράμμα θέσης;
Καὶ πότε μὲν οἴδοτονον ἢ ἄλλως πως μὲ κάμης,
Κι' ὅτε ψιλὴν εἰς τὴν ἀρχὴν, καὶ ὅτε δασεῖαν βάλης,
Ἐμπρός σου θὰ παρασταθοῦν, βουδόν, κανὼν καὶ πόρος.
Σχοπὸς, στενὸν, τέρμα, πορθμὸς, κρεβάτι, στήλη, ὄρος,
Μνημεῖον, καὶ τυρόγαλον καὶ πολίος τις γέρον,
Τὸν τρέμοντ' ἕνα πόδα του ἐντὸς τοῦ τάφου ἔχων.

Κ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ.

— Εἰς τὸν ὅστις ἤθελε κάμει ὁ συνδρομητὰς καὶ ἀποστέλει τὰς συνδρομὰς πέμπεται ἐν φύλλον ὀψραν εἰκοσιπέντε δὲ τοῖς ἑκατὸν ἐκπίπτονται εἰς τὸν ὅστις κάμει περισσοτέρους τῶν ὁ συνδρομητὰς.